

Amateurtuindersvereniging

Houtwijk de Noord

Adres: t.o. Uithofslaan 32 te Den Haag

Tel.: 06-20144629 [Mijn moestuin](#)

e-mail: atvhoutwijkdenoord@gmail.com

Mijn moestuin en ik ⁽³⁾

Uit Tuinkrabbels, mei 2013

door Mildred Steevensz

Voorjaar?

Op het moment dat ik dit stukje schrijf, valt de regen niet met bakken, maar wel gestaag uit een loodgrijze hemel. Het is eind mei en het voorjaar wil maar niet goed op gang komen: veel regen en kou. Rokjesdag is nog niet geweest.

Ervaringen van een
beginnende moestuinier

Grondplan tuinklaar maken ⁽³⁾

Het weinig lenteachtige weer speelt mij als beginnende moestuinier in de kaart. Omdat ik in de achterliggende maanden zo druk bezig was met de tuin klaar te maken en het grondplan vorm te geven, was waar het om ging, zaaien en kweken, nog niet aan de orde geweest. De hoogste tijd dus om al die ritselende zakjes zaad aan een nadere studie te onderwerpen!

Zaaien is een kunst apart

Omdat zaaien in de volle grond vanwege de lage temperatuur geen zin heeft, besluit ik binnenshuis een poging te wagen bij gebrek aan een kas op de tuin. Stapels plastic bakjes van groenten en vlees zijn gespaard, zakken stek- en zaaigrond en heel veel (misschien te veel?) zakjes zaad aangeschaft.

De vraag is nu wat het eerst gezaaid moet worden en wat nog even kan wachten. Het was nog een heel gepuzzel voordat er een volgorde was ontdekt. Maar dan kan er uiteindelijk gezaaid worden: alles in rijtjes en niet te dik, dat is gemakkelijk voor later als er verspeend gaat worden, zo meende ik.

Bij grote zaden is dat geen punt. Maar om zaad van gerin-

ge omvang één voor één in 'n geultje te deponeren vergt nogal wat geduld en uithoudingsvermogen. Later blijkt uit gesprekken met ervaren tuiniers dat klein zaad gewoon dun uitgestrooid kan worden. Geen rijtjes en niks zaadje voor zaadje dus. Weer wat geleerd!

Sporen van hobbyisme

Het huis begint sporen van mijn hobby te vertonen: in de keuken zakken met zaai- en stekgrond en bakjes, in de kamer doosjes met zakjes

zaad, onder de salontafel stapels tuinboeken. Waar ramen zijn, staan bakjes met zaai-goed op planken en vensterbanken. Talloze bakjes met tomaten, Spaanse peper, paprika's, courgettes, erwten, peulen, bonen, broccoli, kolen, pompoen, dille en eenjarige bloemen, de laatste voor de pluk en als gewasbescherming.

Spannende periode

Dan breekt een spannende periode aan: elke dag wordt geïnspecteerd of er wat opkomt. Groot is mijn vreugde als er groene puntjes verschijnen en daaruit plantjes in miniformaat ontstaan. Even zo groot is de teleurstelling als het lange wachten niets oplevert en bakjes zaad het laten afweten. Helemaal niet erbij stilgestaan, dat niet elk zaadje even kiemkrachtig is. Ook het te weinig of juist teveel water geven zal niet tot het beoogde resultaat hebben geleid. Maar wat leuk is het als de wél opgekomen kiemplantjes ver-

speend kunnen worden en in een eigen potje verder mogen groeien, nog wel thuis of in een inmiddels tweedehands gekocht minikasje op de tuin.

Zaaien en planten in de volle grond

Natuurlijk moet ook het zaaien en planten in de volle grond worden uitgetoet. Ook nu is het weer uitvogelen welke groenten daarvoor in aanmerking komen en wachten tot de temperatuur stijgt. De grond moet immers een beetje opgewarmd zijn. Ergens heb ik gelezen dat als het onkruid opkomt, de tijd rijp is. Als dat de graadmeter is, kan ik aan de slag. Want het onkruid wil wel, maar daarover straks.

Kweekbedden

In de daarvoor bestemde kweekbedden zijn, ook nu weer in rijtjes, kleine hoeveelheden (klein gezin, dus weinig nodig) wortels, bieten, radijs, uien en verschillende bladgroentes gezaaid, knoflook en plantuitjes gepoot (of zeg je geplant?) en met vliesdoek toegedekt. Ook heb ik van gulle gevers plantjes, die zij teveel hadden, gekregen. Ik hoop dit ooit op mijn beurt te kunnen doen.

Ook heb ik aardappels gepoot in autobanden (zoon Stefan had deze over), dit tot vermaak van enkelen. Ooit heb ik dit Bob Flowerdew zien doen in het programma *Gardeners World* van de BBC en het resultaat van deze aanpak wil ik wel eens beleven.

Vanaf dit moment is, als ik op de tuin ben, de eerste gang naar de kweekbedjes om te kijken of er al wat opgekomen is. Wat een oefening in geduld is het. Des te blijer ben ik dan ook als er van alles opkomt. Met van alles? Nee dus!

Kruid of onkruid?

Meen ik in de afgelopen maanden de grond onkruidvrij gemaakt te hebben, dan word ik snel uit die droom gehaald. Vooropgesteld dat ik, wat ik niet in de kweekbedden wil hebben, als onkruid betitel. Zo nu en dan een lekker zonnetje en op zijn tijd wat nattigheid zorgt voor een explosie van onkruid. Wat tussen de rijtjes opkomt, durf ik te wieden. Maar binnen de rijtjes wordt het

lastig: wat is daar kruid dan wel onkruid? Het resultaat van mijn opruimwoede is dat ik hier en daar met het badwater het kind heb weggegooid: met het onkruid zijn zaaiuitjes en rammenas in de vuilniszak verdwenen.

Wieden kan trouwens (soms) heel rustgevend zijn. En het geeft veel voldoening om een schoongemaakt groentebed te overzien. Een troost voor de opgelopen rug- en spierpijn.

Een belofte voor de toekomst

Ondanks het onkruid groeit wat zowel in de volle grond als thuis is gezaaid en uitgeplant goed. Een paar weken verder hebben we de eerste maaltijden met sla en radijs mogen nuttigen. Het thuisfront vindt wel dat de sla blaadje voor blaadje moet worden gespoeld en gecontroleerd op levende have. Omdat ik daar niet zo van ben, zal manlief die leuke taak op zich nemen. Dat de radijs hier en daar spannende gangetjes vertoont en kennelijk als logies (met ontbijt) heeft gediend, mag de pret niet drukken. Het smaakt er niet minder goed om. En het vooruitzicht van nog meer oogst uit eigen tuin maakt bijzonder vrolijk!

Mildred

